

[Gillstrup]

forslået, vil Fremskridtspartiet ved den lejlighed råbe et firefoldigt nej.

For så vidt angår økonomiministerens forslag er det jo, som vi adskillige gange har påpeget, abnormt, at man skal fastlægge ved lovgivning, hvad Danmarks Statistik skal lave, specielt når det gælder den talserie, der har noget med pristal at gøre. Men det har man jo altså gjort fra gammel tid, og det har givet anledning til adskillige timers arbejde her i folketingssalen, både før og efter at Fremskridtspartiet kom ind.

Det forslag, ministeren nu kommer med, indeholder to ting: For det første at man skal holde op med at beregne et pristal, som man hidtil har gjort, for ministeren siger, at det får vi nok ikke brug for mere i den offentlige sektor, og ministeren er jo et fuldgyldigt medlem af regeringen, og den private sektor er han hamrende ligeglad med. Det er helt oplagt, at der er masser af mennesker i den private sektor, som har indrettet deres aftaler, entreprisekontrakter, forsørgelseskontrakter, bidragsaftaler og et væld af andre ting ud fra de pristal, som man nu engang har, og som man har kunnet henviser til. Men nu bliver de pågældende bare smidt ud i den kolde sne, for de er jo ikke offentligt ansatte, så dem er der ingen grund til at tage hensyn til. Det er regeringens holdning, sådan er den i alle forhold, og det er der ikke noget mærkeligt i.

Det andet, der er i dette forslag, er, at ministeren i stedet for vil lave et nyt pristal, og det er nærmere beskrevet i lovforslag nr. L 223. Når vi går imod lovforslag nr. L 223, er der ikke noget mærkeligt i, at vi også mener, at der ikke er nogen grund til at lave det pristal, som efter vores mening ikke har nogen som helst betydning.

Med hensyn til skatteministerens forslag starter det godt: skattelettelse til pensionister. Ja, de pensionister, der får allermest, de vil bevares, først fra 1991, men de vil dog få helt op til 30 øre om dagen i skattelettelse, når man altså er på højeste pension, og det er godt, det ville Fremskridtspartiet med glæde stemme for, hvis skatteministeren så ikke havde ødelagt sit forslag ved at komme med nogle andre bestemmelser, hvor han mange, mange, mange gange får halet disse portioner a 30 øre ind til den bundløse statskasse.

Hovedindholdet i skatteministerens forslag er, at han siger – som om han var medlem af

Kristeligt Folkeparti – at der ikke er nogen som helst forskel på, om folk lever på polsk eller de er gift, og derfor skal de behandles ens. Mens forholdet jo er det, at i øjeblikket behandler skattelovgivningen traditionelt dem, der lever på polsk, bedre end dem, der er gift på dansk.

Vi kunne godt tilslutte os dette, hvis man vel at mærke harmoniserede på højeste niveau og sagde, at de, der er gift, skal behandles på samme måde som de, der er ugifte. Men det er jo ikke skatteministerens ærinde. Det er det sædvanlige med, at pensionisterne bare skal trykkes ned i skidt, og derfor skal den pensionistgruppe, man nu særligt forfølger, ned på det dårligste niveau. Og det synes vi bestemt ikke om.

Men dertil kommer, at når man skal gøre forskel på dem, der lever sammen uden vielsesattest, og dem, der ikke gør det, vil det jo nok give anledning til en bunke stikkeri. Man hører for sig plejehjemsbeboeren på 92 år sige: Jeg har selv set, at hende inde i nr. 88 render ind til ham i nr. 86 hver anden nat, og skal de ikke betale noget mere i skat, når det nu engang er sådan? Det er faktisk den slags ting, forslaget går ud på: at man virkelig skal til at knalde disse mennesker, som man synes knalder for meget i deres høje alderdom. Det kan vi ikke lide, og derfor stemmer vi imod skatteministerens forslag.

Finansministerens to forslag er en udmøntning af dagsordenen fra 18. maj 1989, og Fremskridtspartiet havde den 18. maj lejlighed til udførligt at redegøre for, hvorfor vi var uenige i dagsordenen, og derfor kan det heller ikke undre, at vi som udgangspunkt læser finansministerens to forslag med en gang skepsis. Vi kan henholde os til de argumenter, vi allerede har fremført den 18. maj, men vi synes, det stort set er blevet endnu ringere ved den måde, man her har udmøntet det på.

Der er dog også undtagelser fra det. Specielt i lovforslag nr. L 223 er der noget, der har en høj lixværdi. Det er så typisk skrevet af dem, som finansministeren har placeret oppe på den velbetalte piedestal i elfenbenstårnet, hvor Budgetdepartementets pæne drenge sidder. De har så siddet og lavet det her, ligesom de lavede forbrugsrenteafgiften i sin tid, ligesom de var ansvarlige for, at husejerne nu skal på alle disse tvangsauktioner, for de lavede stort set rentefradraget i sin tid, ligesom de ville lave den massive nedsættelse af folkepensionen, som lå i